

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 11 Ianuarie.

Diarele din Bucuresci sosite în urmă, în consonanță cu telegramele trimise la foile principale ale Europei, spun, că Russia insistă pe lângă guvernul român să cedeze Besarabia dată României la 1856. Telegramele dic că guvernul român se află față cu pretensiunea acésta în mare încurcatură; diarele din Bucuresci ne spun, că ministrul Bratianu este mai gata a depune frânele guvernului, decât a subscrie actul de cesiune. Nu e mirare dară dacă o schimbare de ministeriu în Bucuresci s'a creșut de un lucru probabil și opiniunea publică a desemnat și persoanele, cari să înlocuiască pe ministrii actuali din țera vecină.

Să fie scirea despre pretensiunea rusescă numai o faimă aruncată în lume, ca să aibă lumea ceva de vorbit și de scris, nu putem, nu ne vine a crede. Să fie scirea întemeiată pe pretensiuni seriose din partea Rusiei, acum după lupte așa strălucite cum le au purtat Românii, ar fi lucru și mai străin. În istoria mai recentă a Europei au mai fost casuri de aceste; căci Sardinia cea bravă în luptele de la 1859 a cedat Franciei Nizza și Savoia, cea din urmă lăganul dinastiei domnitorilor italieni din țiu de astăzi.

Asemănarea între cesiunea de atunci și cea care ar avé să fie acum nu are loc. Italia era deschisă Piemontului spre despăgubire, pe când România este așezată între două monarhii mari și puternice, și, dincolo de Dunăre, între poporațiuni de naționalitate străină, cari nu vor nimic mai puțin decât contopirea lor în statul român.

Este dar gravă scirea pentru statul român, pentru că se tratăză de slăbirea lui, în momentul când a arărat Europei, că merită să existe; este gravă scirea, pentru că slăbirea statului român este una și aceeași cu slă-

birea barierei, care desparte slavii de sud de slavii de nord.

De ocamdată ne asociăm cu acei ce nu cred că Russia va voi să umilească pe un stat, deși mic, tocmai acum, când i-a făcut cele mai bune servitii, sacrificând avere și sânge, și încă între aplausele admirațiunii europene. Acésta și pentru cuvântul, că prin o procedere de felul acesta, ar provoca prepusul Europei, că tinde la realizarea panslavismului și într'o bună și s'ar treși cu o coalițiune în contra sa, în care ar figura chiar și aliații sei de astăzi.

Și cu tóte aceste scirea există. Ea este discutată chiar în foi considerabile, cari o iau ca un bagatel, dicând, că România are a fi despăgubită, fără de a spune unde.

Monarhia noastră austro-ungurescă ar fi cea dintăiu chiămată a ține în serioasă evidență acésta impregiurare nouă în desvoltarea evenimentelor orientali.

Numai, pentru că să pótă lucra cu succesul dorit, se cere ca tóte popórele ei să fie strins unite prin interesul de a se puté în faptă considera de aceea ce sînt, de popóre egal îndreptățite, în sensul strins al cuvântului.

Monarhia noastră cu tóte popórele ei mulțămite în dreptele lor pretensiuni nu ar avé lipsă, în cazul de necesitate, nici de apel de arme, nici de a umbla după alianțe noue, ar puté bine și frumos remăne în raporturile de astăzi cu Russia, și cu tóte aceste cuvântul ei ar cumpăni fôrte mult la fiitorea pace în interesul ei, în interesul statului vecin și în interesul civilizațiunii europene.

Bărbații de stat, cari au astăzi frânele politice în mână, se vor treși dór cu o óră mai curénd și vor înțelege, că a trata de suspecti pre toți căți nu susțin și apără politica turcofilă, de gravitatori în afară și de dacoromaniști, panslaviști și mai scie Ddeu ce; a scóte pre toți căți nu a-

partin naționalității domnitore din beneficiile legilor patriei prin interpretări neesacte, este a desgusta și descuragia patriotismul cel mai adevărat; este a promova resturnarea ecuilibrului natural al popórelor din orientul Europei; cu un cuvânt: este a face aceea de ce ei dic că se feresc și vor să ferescă și pe alții.

Bărbații de stat, cari au ađi frânele politice în mână au scăpat odată ocașiunea fôrte binevenită prin puțina aprețiere séu considerare a vecinilor nostri. Astăzi greutățile vor fi mai mari de a repara greșelele de atunci. Cu tóte aceste nu va fi încă prea târziu de a îndrepta ceea ce nu s'a făcut atunci și ceea ce s'a mai stricat de atunci în coci prin prea marea încredere în fôrțele turcesci și prin cultul cel până la estrem turcesc.

Nu ne încumetăm a pronuncia cuvântul din urmă în afacerea din cesiune. Ađi, mâne, póte aceleși isvóre vor veni și vor deminți scirea, carea ne a îndemnat a scrie aceste șiruri, séu ne vor înfățișa-o în altă lumină. Nu am dori însă nici decum ca să ne pomenim cu un eveniment surprindător spre paguba viitorului, dela care am așteptat nu numai pentru noi binele, dară și pentru acei ce și-au vărsat sângele, și acei ce au suferit jugul păgân de sute de ani.

Resbelul.

Sibiu, 10/22 Ianuarie.

Telegraful nu ne a adus până acum despre întâmplările din urmă de pe câmpul de resbel detailuri. „Agence Havas” comunică despre retragerea Turcilor din Adrianopole următoarele: „După telegrame din Adrianopole din 19 c. Turcii au părăsit Adrianopolea, au retras tóte trupele și tunurile; guvernatorul general a plecat ađi dimineță, remănend în oraș numai 72 gendarmi pentru susținerea ordinii

până la sosirea Rușilor. După ce Rușii ajunseră eri în Mustafa-Pașa, căți-va kilometri de Adrianopole s'au făcut dispoșiți, ca gendarmii să aibă retragerea liberă Astăzi dimineță a plecat de la Adrianopole, un tren care a dus cu sine pe toți străinii și indigenii, cari au fost deciși a părăsi orașul. Consulul frances a remas în oraș pentru a scuti pe conaționali săi.

Despre trupele turcesci nu se mai scie unde se află. Dela Suleiman-Pașa, care comandase la Philipopole, nu s'a mai primit la Constantinopole de mai multe țile nici o scire. Se presupune că o parte a armatei sale ar fi prinsă și cealaltă risipită prin munții Rodope. Mehemed Ali, care comandase garnisóna din Adrianopole, s'a retras la Chirchilisa, spre drum la Constantinopole.

Atât Sêrbii cât și Montenegrinii înaintéza pe cariera de biruință. Sêrbii au luat eri Cursumlje și Montenegrinii forte-reța Dulcigno. — Aceste biruințe sînt eftine, căci inimicul nu stă la luptă.

A se estinde Rușii cu operațiunile lor și dincolo de Adrianopole, nu mai póte avé o însemnătate militară, ci numai politică. Luarea Adrianopolei este și capitularea Constantinopolei, căci nimic nu mai póte oprî năvălirea trupelor de invasiune până la marea Marmara. Cu tóte aceste Sultanul a desvilit stégul profetului și a provocat întréga populațiune la apărarea „țerei”, ce astăzi este deja în mâna Rușilor!

Revista politică.

Ministrii Tisza și Széll au sosit dela Viena. Acesta n'ar fi un eveniment așa important, pentru că dese sînt călătoriele ministrilor nostri de la Budapesta la Viena și de la Viena la Budapesta. Important este însă evenimentul, că nici de astă dată nu vor fi făcut mari treburi în ceea ce privește pactul cu Cislaitania. Pe un

FOIȚA.

Unele datini la sêrbătorile crăciunului și la anul nou.

(Urmare).

Altă orațiune cu variațiuni.

Oratorul:

La Sântul Vasile
Să ve fie boeri mari
Întru mulți ani cu bine
Și sănătate, să aveți parte,
La bucate, că'su mai bune decât tóte.
Tot mai mânați flăcăi!

Flăcăii:

Hei! hei!

Oratorul:

S'a sculat boeriu de pe un pat
Mare rotat
Din scânduri de brad
Cu stêlpi de diamant;
Pe ochi negri s'a spălat
Barba și o-a pepténat
Și la icónă s'a închinat
Și pe flăcăi a strigat
Douespredece pluguri de boi a înjugat
Cu câte doispredece boi.
Tot mai mânați flăcăi!

Flăcăii:

Hei! hei!

Oratorul:

Și a pornit la arat
Și la grăpat
La măr rotat
C'acolo-i câmp curat
Și bine de arat.
Și a arat delul Gerasimului
Și valea Ierusalimului
În lungiș și'n curmediş
Cât cu ochii n'au cuprins.
Brézdă neग्रă a resturnat
Grâu roșu a revărsat
Grâu mărunț cu arnăut
Și-a dat Domnul s'a făcut
Grâu de veră
Cu săcară,
Până'n séră
Să resară,
Până'n séră n'a resărit
Dar' dimineță tot a nverșit,
Tot mai mânați flăcăi!

Flăcăii:

Hei! hei!...

Oratorul:

Și boieriu s'a sculat
De pe un pat mare rotat
Cu scândurile de brad

Cu stêlpii de diamant,
Pe ochi negri s'a spălat
Și la icónă s'a închinat
Pe flăcăi a strigat:
Și au scos un cal graur
Cu șaua de aur
Cu poclitele (séu poclatele) de argint
Cum n'am mai veșut de când sînt.
Pe toiag s'a răđimat
Pe cal s'a aruncat
Și'n câmp la grâu a alergat.
Tot mai mânați flăcăi!

Flăcăii:

Hei! hei!

Oratorul:

Grâu de departe îngălbînă
De aprópe frunte de copt făcea,
Era mândru înflorit
Floriceică de argint
Spicele atárnau la pământ.
De călare s'a plecat
Cu mâna: două trei spicușóre a apucat,
În buzunariu le-a băgat
Și acasă a alergat.
Din buzunariu le-a luat
În palme le-a aruncat
Pe masă le-a aruncat
Și tótă curtea s'a luminat*)

*) În Moldova (precum și în partea nordică a Transilvaniei), prin curte se înțelege casă boerescă.

Tot mai mânați flăcăi!

Flăcăii:

Hei! hei!

Oratorul:

Și s'a dus la țerg'la Bêrlesci*)
Să cumpere fier și oțel
Și s'a dus pe ulița mică
Și n'a găsit nimic
Și s'a dus pe ulița mare
Care nici o dughenă n'are.
Și a luat fier și oțel
Să facă seceri din el
Și a dat lui Manolache țiganu
Care bate bine cu ciocanu
Și a facut secerile mărunțele
Cu simcii de vioarele
Cu mănunchi de floricele.
Tot mai mânați flăcăi!

Flăcăii:

Hei! hei!

Oratorul:

Și a strins fini
Și vecini
Și ómeni mai bêtrâni
Care sciu rëndul la pâni.

*) Bêrlesci este satul cel mai inferior, compus din câte-va case țerănesci; inse pentru mari umoruri se numesce țerg' adică oraș. În Transilvania s'ar puté țice d. e. serăfel.

mare adunată înaintea garei și pe peron, precum și strada ducătoare la gară era din părete în părete acoperită de public. De ambele ori când a trecut Imperatul pe aici, a fost multă lume adunată dar' acum, pare că mulțimea omenilor a fost mai mare.

Cătră ora de sosire a Dorobanților a plecat autoritatea comunală cu muzica gardei civice în frunte spre gară. Această, precum și palatul Primăriei și stradele pe unde aveau să treacă Dorobanții, erau splendid iluminate. La porța garei era înălțat un arc triumfal.

Pe la 8 ore a sosit trenul, care fu primit cu aclamațiuni de Ura! infinite. Pe la 8 ore și 10 minute, după ce ieși regimentul din curtea garei, și ajunse la arcul triumfal, Primăria ținu o cuvântare potrivită ocaziei, după care venerabilul veteran dlu Dimitrie Gusti a adaus o scurtă cuvântare. Mai departe s'a rostit o alta cuvântare de cătră garda civică; apoi una din partea comitetului central al dōmnelor, pentru ajutorul ostasilor Români; și în fine una de cătră Studenții Universității, cari veniseră cu stindardele Universității. Aceste terminate, o parte din gardistii civici au pornit cu o mulțime de torțe aprinse înainte, după cari urmă muzica gardei și corpul ofițierilor gardei. Urmare apoi notabili cetățeni și îndată și studenții Universității cu stindardele. Imediatu după acestia venea bravul regiment cu stégul lor cel încoronat de atâta onore!

Ținuta acestei brave și june armate era atât de frumoasă și de admirabilă, încât se părea că toți soldații au eșit numai în acel moment de prin locuințele cele mai comode, și că abia au așteptat — după o lungă odihnă — să mai iasă la preumblare.

Deși stradele erau acoperite cu omet (zăpadă) gros, în care înota lumea ca în năsipul din desertul Sacheri, totuși se părea că atât bravii ostași români, cât și publicul se preumbla pe o stradă netedă și curățită. Erau o mulțime de dōmne pe jos, care țineau pas cu masa întrégă. Pe jos? Dōmne? — Da! pe jos; pentru că birje (fiacre) nu erau, din cauza unei greve ce au făcut birjerii în urmarea unor mesuri mai stricte impuse lor de cătră autoritatea Comunei.

Acastă undă, acest fluviu de omeni, au traversat pe stradele principale dela gară la palatul Primăriei în sunetul muzicii și sub strigățele cele mai entusiastice de Ura! ce resuna din mai multe mii de guri și din pepturi cari săltau de bucurie, cum nu au mai sălțat ele, pōte de pe timpurile străbune sub Ștefan cel Mare și alți Domni bravi.

Ajunși la Primărie regimentul s'a pus în front și s'a împărțit pâne și beaură la toți Dorobanții. Apoi fiecare companie însoțită de câte un agent polițenesc, se ducea pe la cuartire. Unii din cetățeni nu mai așteptau să li se deie soldați în cuartire, ci ei singuri iși luau câte doi-trei și patru și-i duceau acasă. Am vădut unele sâni elegante: boieri în sâni, și în cōdă câte doi soldați, pe cari boierii i duceau la sine.

Se dice că, Primăria va da în zilele aceste un banchet mare la întregul regiment.

Aceste Vi le comunic cu grabă, fără a pute intra în detalii. După banchet mă voi sili a Ve trimite și cuvântările ce mi voi pute procura, cum și unele amerunte, care acum încă nu mi sânt cunoscute. Atâta mai adaug, că, în durata împărțirii de pâne și beaură, se formau tot grupe, grupe, împregiur de câte unu Dorobanț și ascultau cu sete povestirile lor din câmpul de resbel. Eu am prins abia câte-va cuvinte întrerupte, din care însă am vădut că, ei țin fōrte bine în minte tōte greutățile, ce le-au întimpinat fiindcă la tōte întemplerile arătau data (luna și ziua).

Procesul Miletic.

(Urmare).

Presidentul: Spre care scop ai cercetat pre Miletic în Iunie 1876? — Iovanovic: Eu cunosc pre Miletic de mai mulți ani; auzind că s'a reîntors dela Belgrad m'am dus la Neoplanta. Scopul meu era a aduna bucate și bani pentru creștinii fugiți din Turcia precum și a colecta scame și cataplasme pentru a contribui la realizarea împrumutului sârbesc. Eu am cerut sfatul lui Miletic în acest object; el mi-a respuns, că ceea ce nu opresce legea este iertat a face și m'a sfătuit, ce e de făcut în cutare privință. Apoi m'am îndepărtat, călătorind și dând ocol prin mai multe cetăți.

Presidentul: Care a fost scopul călătoriei Dtale? — Iovanovic: Îmbunătățirea sōrtei creștinilor din Turcia. Eu nu urmăream scopuri personale.

Presidentul: Eliberarea creștinilor? — Iovanovic: Nu, scopul meu era sprijinirea râniiților și a imigraților.

Raportorul La szy: Cu ocaziunea cercetării ai dis, că ai făcut călătoria în urma sfatului ce ai primit dela Miletic. — Iovanovic: Cercetarea a ținut trei luni de zile. Dîlnic am fost întrebat și descusut câte 6 ore, eram bolnav de friguri și am făcut mărturisirea sub o presiune cumplită. De aceea protocoalele nu sânt esacte.

Presidentul: Ce înțelegi aci sub cuvântul „presiune”? — Iovanovic: Eram bolnav rău și totuși silit să răspund; adese am subscris protocolul fără să pot măcar citi ceea ce subscrisam.

Presidentul pune întrebarea, că spre ce scop Miletic i-a dat un bilet de vizită, pe care sta scris numele său propriu?

Iovanovic: Am cerut acest bilet spre a me legitima în fața persoanelor necunoscute, însă fără de a spune lui Miletic

scopul ce urmăream; dēnsul mi-a dat biletul la simpla mea dorință.

Martorul istorisește apoi pe larg, pe unde a călătorit și ce persoane a cercetat în interesul colecțiunei ce dēnsul făcea adăugând, că mai pe urmă a fost arestat în Mellenze.

Presidentul provōcă pre Miletic a raspunde la fasiunile martorului.

Miletic recunōce a fi primit visita lui Iovanovic, dar că nuși aduce aminte a-i fi dat un bilet; se pōte însă că am îndrumat pre cineva la Iovanovic, cel mai zelos colectant pentru scopuri naționale și culturale. El nu avea trebuință de sfatul și îndemnul meu. Biletul nu i-ar fi ajutat nimica.

Martorul Rancovic se rōgă a i se cetti fasiunea sa. Apoi istorisește, unde și cum a convenit cu Iovanovic, care a declarat, că are să pipăe pulsul Maghiarilor pentru a sci, ce e de făcut, când va începe rescōla sârbescă. Apoi, că Miletic i-a dat biletul ca recomandăție pe cale și că a rupt biletul când cu arestarea sa. Că Miletic i-a dis a cheltui pe drum tot ce colectează și că epistolele sosite din Herțegovina pentru Miletic sânt adresate lui Iovanovic. Că acesta a spus: capul „omladinei” este Nikita din Muntenegru și că dēnsul (Iovanovic) a mituit numerosi voluntari de diferite naționalități.

Miletic: Mă rog a se constata, că Rancovic declară pre principele Nikita de capul omladinștilor, ceea ce nicăiri nu s'a întemplat în actele procesului actual.

Presidentul (cătră Iovanovic): Ce ai de observat la aceste? — Iovanovic: Mi se pare, ca și când eu nu ași fi martor, ci acusat, ăr martorul Rancovic ca și când ar fi acusatul meu. Presidentul dojenesc pre Iovan, pentru această observare.

Iovanovic: Rancovic a spus neadeverul. Noi nu am vorbit amēndoi decât asupra unor afaceri private.

Martorul C. Iovanovic tăgăduesce a fi dis lui Rancovic, că omladina mai există încă. Omladina e disolvată.

Rancovic: Iovanovic a spus, că Miletic este presidentul omladinei unguresci ăr principele Nikita presidentul tuturor omladinștilor.

Iovanovic: Omladina a fost totdeauna numai una și aceeași, și astfel nu a putut avei doi presidenti. În temnița din Beicherecu-mare, unde am petrecut 6 săptămâni cu Rancovic împreună, acesta adese s'a exprimat în fața mea și a altora, că dēnsul n'are decât să telegrafeze consulului austriac din Belgrad, principelui Wrede, spre a fi eliberat; că dēnsul (Rancovic) a făcut multe serviiții regimului ung, mai multe decât toți ceilalți Unguri împreună, că dēnsul nici că a vădut pre Miletic în Belgrad și că de ce Sârbii din Ungaria nu fac revoluție? etc.

Rancovic (zimbind): Da, mi-aduc aminte a fi dis astfel.

Iovanovic: Dta ai dis: „Pagubă că generalul Stratimirovic e prias; el ușor ar pute mitui aici 30—40,000 voluntari. Sērmanul, tocmai acum a trebuit să stē prins l...”

Rancovic: „Da, mi-aduc aminte a fi dis aceste.” Cât de puțin credēmēt merită invinuirile lui Rancovic, se adevăresce prin o mărturisire ce au făcut patru cetățeni germâni la 2 Aug. n. 1876 în „Pester Lloyd” în care mărturisire Rancovic este declarat de un mincinos, care ar voi să și resbune în contra lui Miletic și altor conaționali ai săi. (Va urma).

Varietăți.

* (Principele Nicolae I al Muntenegrului) a adresat, la 30 Decemvrie trecut, Domnitoriului României, Carol I, o telegramă prin care i face cunoscut că, cetatea turcescă Antivari a capitulat, făcēndu-se 1,500 prizonieri cu 15 tunuri și aprōpe 2000 puscii și multe munițiuni. Principele adauge, că a intrat în Antivari, purtând pe pieptul său medalia *Virtute militară*, pe care Domnitoriul României i-o trāmisese încă de la cuartierul general din Poradim.

Principele Nicolae I rōgă, cu această ocaziune pe Principele Carol a primi medalia lui Miloș Olibici, cea mai înaltă distincțiune militară a Muntenegrului.

* (Postal). Direcțiunea reg. ung. postală din Sibiu eșcrie sub datul 18 Ian. st. n. concurs pentru ocuparea unui post de sub-oficial, respective servitoriu de cancelariă, în cercul ei, cu salariu de 400 fl., eventual cu 300, fl., 60 fl., bani de cuartir și vestminte de oficiu în natură, pe lângă 200 fl. respective 100 fl., cauțiune. Petițiunile sânt a se înainta la Direcțiune în restimp de șese săptămâni.

(†) Necrolog. Teodor Ardelean, și fiii Alesandru, George, Ioan, Petru, Maria cu soțul Ilie Frenț și Catarina cuprinși de durere profundă în numele lor, a consângenilor și tuturor cunoscuților fac cunoscută doioasa mōrte a fiului și fratelui lor: Gavrilă Ardelean rigorosant în medicină, care după un morb mai îndelungat în 11 Ianuarie sēra la 8 ore a reposat în domnul, în al 24-lea an a vieței sale; astrucarea remășițelor se va întempla în 13 Ianuarie la 3 ore d. m. după ritul bisericeii gr. orientale în cimiteriul din loc.

La care tristă solenitate sânt invitați cu onore toți consângenii și cunoscuții.

Eternă fie memoria lui!
Beiuș, 12 Ianuarie 1878.

* (Casina de aici) ne împărtășesce, că în cursul carnavalului va arangia următoarele petreceri: în 30 Ianuarie, 13 și 23 Faur n. petreceri împreunate cu joc, în 2 Martie n. bal costumat și în 9 Martie n. un bal pentru copii, — tōte cinci petrecerile în sala mare la „Împēratul Romanilor”. Membrii, cari doresc ca copiii lor să ia parte la balul din urmă binevoiesc a se însinua în listele deschise până în 10 Faur n. Însinuările pentru logi se fac în cancelaria casinei.

* (Cel dintăiu tren) pe linia căii ferate Timișōra-Orșova a sosit Sâmbătă în 12 Ianuarie st. n. în Orșova. Acesta a fost trenul de comisiune, care a fost primit de populațiunea din Orșova cu aclamațiuni de bucurie.

* (Linia drumului ferat Timișōra-Orșova) s'a deschis Sâmbătă 12 Ianuarie n. Trenul a fost împodobit cu stindare și tufe de brad și primit din partea locuitorilor din Orșova cu urări entușastice. În fruntea pasagerilor s'a aflat ingineriul șef de Serres și alți amploiași superiori.

* (Un bilet) ce se pōrtă din casă în casă invită pe publicul român din loc la un rendez-vous într'o locandă din suburbiul Iosefin, unde se vor ține „prelegeri în favorul ostașilor români râniiți.” Anunțul, nesignat de nimeni este ast-fel compus încât trebuie să vātame bunul simțiu al fie căru, când vede că arangiatorii, fie ei ori cine, împreună un scop măreț cu mijlōce necuviincioase. Un ore care „I. Popa” s'a insarcinat a prelege publicului, care va ave abnegațiunea de a-l asculta, asupra unei teme fără înțeles.

* (Cel mai bătrân om din Europa). — La 10 ale cur. muri în Triest bătrânul Anton Miclancic, căruia nu-i lipsea de cât trei luni, ca să aibă 114 ani. El s'a

Până 'n a nouălea casă
Și a găsit o sītă dēsă
Și cu pānda de māsasă
Și tot cernea, cernea,
Și nimic nu s'alegea.
Tot mai mānași flăcāi!

Flăcāii:

Hei! hei!

Oratorul:

Și a chemat pe matusa Catrină
Care cerne bine fărină
Și a bătut în sītă și'n covată
Pān'a cernut fărina totă
Și-a făcut un colac mare
Cāt duc dōue babe 'n spinare
Și a făcut un colac mādru și frumos
Cum-i fața lui Christos,
Și l'a pus în cuiu de din jos
Ca să ne fie nōue de folos
Și l'au tăiat în dōue
Și ne-a dat și nōue
Și l'au tăiat în trei
Și a dat și lui Andrei
Și l'au tăiat în patru
Și a dat și celui de la vatră
Și l'au tăiat în cinci
Și a dat și celui cu opinci.

Tot mai mānași flăcāi!

Flăcāii:

Hei! hei!

Oratorul:

Am mai ura, am mai ura
Dar' ne temem că vom insera
Că nu sântem de pe ici de pe colea;
Ci sântem de la Buza vechie
Unde mīța streche
Și motanu*)
Bate cu ciocanu
Într'un fund de poloboc
De nu-și mai află loc
Și mānāncă la chisleg**)
Și se uită la fete cu drag;
Și pe valea mare
Vine-o plōie mare
Și flăcāii n'au pārale
Ca să-și cumpere mantale,
Numa unul are un islig***)
Și-l ia dracu cu el de frig;
Și unul are un cojoc
Și țipă de frig lângă foc.

*) Cotoiu, motoc.

**) Lapte acru.

***) Spențer vātuit.

Daține dar' câte un pușor*)
Să cumpărăm câte un boldișor (ac cu gāmăliă)

Să împungem boii în curișor
Să mērgă mai tārșor
Că: decât vom insera pe la curțile
d vōstre, înalte, luminate

Cu var vāruite
Cu aur aurite;
Mai bine pe la bordeiele nōstre
În pāmēt sāpate
Și cu gāinaț de vrabia înpeștritate.
A ho! ha! ho!
La mulți ani!

(Va urma).

(Limba română în Paris). Buletinul „Scōlei speciale de limbele orientale viue”, scrie că cunoscutul filo-român dl E. Picot, va urma cursurile sale de limba română, începute la acea scōlă în anul trecut. Dsa va face lecțiuni de gramatica română, va esplica a treia parte din „Cartea de cetire” și tecste din „Chrestomația” de Cipariu. În vēțaceilor din anul al doile le va preda istoria literaturii române.

*) O monedă de 15 cr. monet. conv. austriacă de argint.

